

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

שמניני - כ"ו ניסן תשע"ג 20

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

לוח העמוד היומי			
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ	ליקו"מ יוד"ח
שבת	כ"ו	עב.	פ'
ראשון	כ"ז	עב:	פ"א
שני	כ"ח	עג.	פ"ב
שלישי	כ"ט	עג:	פ"ג
רביעי	ל'	עד.	פ"ד
חמישי	א'	עד:	פ"ה
שישי	ב'	עה.	פ"ו

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

הלכות טילה ג' - ד'

א. עקר התגלות קדשת יש"ראל הוא על ידי תקון הברית שהוא יסוד כל התורה כלה. (ג-ט)

ב. ה' יתברך צננו ברחמינו למול את בנינו, ובזה אנו מעבירין הערלה ומגלין קדשת הברית קדש ואנו מחזירין את בני ישראל לרשותנו, לרשות הקדשה, שזהו בחינת כבישת ארץ ישראל ממש, וה' יתברך נתן לנו עוד פת יותר שאנו יכולין לכבש אפלו חוץ לארץ ולקדשו בקדשת יש"ראל. (ג-ט)

ג. כל התארות ורדיפת העולם הזה הכל הוא בבחינת תחת הזמן, כי למעלה מהזמן שם נתבטלין כל התארות, ואין אחיזה להתארות והבלבולים ומניעות מעבודת הבורא יתברך, כי אם בבחינת תחת הזמן. (ד - ב)

ד. עקר אריכות ימים שצריכין לזכות בזה העולם, דהינו שיזכה בכל יום ויום מימי חיינו להפיל בבחינת יום שהוא פלו ארץ, שהוא בחינת עולם הבא שהוא למעלה מהזמן. (ד - ג)

ה. מי שאינו זוכה לדעת אמת בימי חיינו, אפלו אם ירבה פחול ימים אין זה אריכות ימים כלל, כי מה יתרון לו ברבוי ימי העוברים כצל עובר, כי הלא בכל יום האדם מת, כי היים שחי לא יחיה עוד. ואם כן הוא מת בכל יום, וזה ברור ומוגן לכל בר דעת לכל מי שיש לו מח בקדקדו. ואם כן מה יתרון לבן מאה שנים על בן יום אחד. (ד - ד)

ו. בכל יום שחי יותר וזוכה לקדש עצמו כראוי, אזי משלים דעתו בכל יום יותר, וזוכה בכל יום ויום להפיל יותר ויותר בבחינת למעלה מהזמן. (ד - ג)

<<<<

מעלת הלימוד

גם אלה דברי רבנו זכרונו לברכה: המוסר של התורה שלי נפלא ועצום מאד. אלו היו אומרים זאת התורה בלשון אחר בלשון מוסר, היה מעורר ומשבר את הלב מאד כי כולה מוסר השכל, מוסר גדול ונורא מאד. על כן צריך לזהר לקיים מה שהזהרתי אתכם לעשות מן התורה תפילה. כי תכף כשמתחילין להכניס זאת התורה בתוך דברי התעוררות ושיחה של תפלה בודאי תעורר ותשבר את לבו מאד כנזכר לעיל.

(שיחות הר"ן - קצ"ו)

תורה נ"ז - שאלו את רבי יוסי

העיקר תלוי בחכמי הדור!

שלושים ותשע!

"והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו במספר, ארבעים ופנו"² מפורש בתורה שצריך לתת ארבעים מלקות! וחז"ל מבארים שכוונת התורה הקדושה היא שצריכים לתת לרשע 'שלושים ותשע מלקות דוקא'.³ אף על פי שבתורה מפורש ארבעים, רק החכמים הקדושים, הם המבינים שבאמת כוונת התורה הקדושה הוא שצריך דווקא שלושים ותשע מלקות.

תכלית טוב

להגיע לתכלית האמיתית, להתקרב כראוי להשם יתברך, זה אי אפשר כי אם על ידי הצדיקים הקדושים, שדרכם עוברת התורה, ורק הם אלו שיכולים להביא את האדם לתיקונו ושלמותו הנצחית.

"והפיל שהעקר הוא אמונת חכמים שבהם תלויה כל התורה כלה. כי לזכות לתכלית טוב באמת אי אפשר כי אם על ידי אמונת חכמים. כי אי אפשר להאדם להגיע ולחזר למקור נשמתו כי אם על ידי החכמים הצדיקים האמתיים. כי אפלו פשרים ויראים ועוסקים בתורה אינם יכולים להגיע לשלמותם כי אם על ידי צדיקים אמתיים. מפל שכן מי שפגם איזה פגם מפל שכן וכל שכן מי שפגם ועבר הרבה חס ושלום. פמצוי עכשו מאד בעונותינו הרבים באשר כל אחד יודע בנפשו. בודאי אי אפשר לרפאותו בנפש וגוף כי אם על ידי הצדיקים הגדולים הנפלאים באמת שיודעים לדרש את התורה בשלש עשרה מדות בשלמות באמת, ויודעים שרשי נפשות של כל אחד מיש"ראל בהתורה וכו' וכו'.⁵

סי"ק א: "מכה אשר לא כתובה בתורה" ו' זהו מיתת תלמידי חכמים', הינו המיתה שתלמידי חכמים ממיתין איזה אדם. כי חולאת הבאה לאדם על שעבר על דברי רבנו, אין לו רפואה, והוא מת מן החולאת, זה המיתה באה על ידי מכה אשר לא כתובה בתורה. כי דברים שלא נכתבו בתורה, נמסרו לחכמים, ואנחנו מצויים לשמע מהם. ויש מי שמזלזל דבריהם, ואין מאמין דבריהם, מחמת שנדמה לו שמדאורייתא אינו כן, ועל ידי זה נחלה במכה שאין לו רפואה, ומת בה.

סדור לדור

התורה הקדושה והטהורה שניתנה בסניני, התורה הנצחית שבה הסתכל הקדוש ברוך הוא וברא את העולם, זאת התורה ניתנה למשה בסניני, ומשה מסרה ליהושע, וכך היא עוברת מדור לדור - לחכמי הדור.

הם ורק הם, הם היודעים והמבינים את כוונת התורה הקדושה, ואת רצון הבורא ברוך הוא. ואפילו אם נראה לאדם לפי דעתו והבנתו, שהצדיקים חכמי הדור הקדושים הולכים נגד מה שמפורש בתורה, שידע שרק החכמים הם הם המבינים את הכתוב בתורה הקדושה, ורק להם נמסרה התורה הקדושה לדרוש אותה, כפי מה שהם יודעים שזהו רצונו יתברך.

"על בן העקר שיהיה לו אמונת חכמים, ולהזהר בכבודם, לירא מהם מאד. ואף אם נראה לו מהם דבר שאינו מפורש בהתורה כד לפי דעתו, ונדמה לו שהם עושים, חס ושלום, פנגד התורה, הוא צריך להאמין שבודאי הם עושים נכונה על פי התורה, כי התורה נמסרה להם."⁴

איך זוכים למצוא את אלו הצדיקים? ואיך זוכים להאמין בהם באמת ולהתקרב אליהם כראוי? העצה לזה היא על ידי שעושים נדר ומקיימים אותו מייד. [כמבואר כל זה בתורה באריכות]

"פי כל הנדרים הם בחינת פרישות כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה נדרים סיג לפרישות... שכל הנדרים של הפשרים הרוצים להתקרב אל האמת הוא איזהו נזירות ופרישות שרוצה להזיר ולפרש את עצמו מאיזהו תאוה כדי להתקרב לה'. וגם פשוטו איזהו נדר להקדש וצדקה הוא גם כן בחינת פרישות. פי בעד זה הממון שנודר לצדקה היה לכל לקנות לעצמו איזהו דבר תאוה אכילה ושתיה וכיוצא. והוא שובר תאוותיו ופרש את עצמו מזאת התאוה שהיה לכל להשיג על ידי זה הממון ולקח הממון ומנדר אותו לה' לצדקה והקדש בית הכנסת ובית המדרש. נמצא שהנדרים הם בחינת פרישות על כן על ידי הנדר הוא עולה ומקשר עצמו להצדיקים האמתיים שזכו לתכלית הפרישות בשלמות וזכה לאמונת חכמים ולהתקרב אליהם. מאחר שה' יתברך רואה שממשיך עצמו לדרכיהם ומקבל על עצמו איזה בחינת פרישות על ידי נדר שהוא בחינת פלא. על ידי זה זוכה להאמין בהחכמים הצדיקים הנפלאים שזכו לפליאות חכמה ופרשו עצמן מזה העולם לגמרי." 5

אל תטעה את עצמך

תנאי לזכות למצוא את הצדיק, שלא יהיה לו שום כוונה עצמית בהתקרבות. "שתשתדל ותראה שלא תטעה את עצמך שלא תבקש את הרועה והמנהיג בשביל הנאת עצמך כדי שתגיע לאיזה כבוד ופרנסה והתמנות כפי המצוי עכשו הרבה בעונותינו הרבים. רק כל חפצך ותשוקתך למצא הרועה והמנהיג יהיה בשביל התכלית לבד. כדי שתצליח בסופך האחרון." 5

1. דברים כ"ח. 2. דברים פרק כ"ח. 3. מכות כ"ב: עין שם. 4. לשון רבינו הקדוש בתורה. 5. ליקוטי הלכות או"ח שבת - ו.

"עקר החכמה האמתית הוא חכמת הצדיקים הגדולים האמתיים שזכו להתחכם באמת לחשב על תכליתם הנצחי להכין להם צידה לדרך הארץ עד שזכו לזה בשלמות. פי עקר חכמות הצדיקים, שהם החכמים האמתיים הוא להשתדל לפרש את עצמם מזה העולם לגמרי, עד שזכו לזה בשלמות ששברו כל התאוות בתכלית עד קצה האחרון לגמרי ופרשו עצמן מזה העולם מכל וכל, ולא נשאר להם שום נדנדוד וריח משום תאוה של זה העולם." 5

רפואת הגוף והנפש

באמת חובת כל אחד ואחד לבוא לפרישות העצומה שזכו להם הצדיקים הקדושים. אך מועטים מאוד הם אלו שזכו לזה בתכלית השלימות כראוי.

על כן החוב להתקרב לצדיקים אמתיים ועל ידי שמתקרבים לצדיקים האלו שהגיעו לתכלית המדרגה, אזי הם מעלים את המתקרבים אליהם. למדרגות גבוהות ונעלות אף-על-פי שהמקורב אינו ראוי לאלו המדרגות.

"ורק צדיקים פאלה הם יכולין לתקן כל העולם ולהחזירם למוטב כל מי שרוצה להתדבק בהם. על כן עקר התקון של שאר בני אדם הוא על ידי התקרבות לצדיקים פאלו להם ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם וכו'. פי הצדיקים האמתיים יכולין לתקן ולרפאות כל אדם שבעולם אף על פי שהוא חולה גדול בנפש וגוף. פי כמו שהמבזה תלמיד חכם אין רפואה למפתו כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה וכמבאר הענין היטב בהתורה הזאת, כמו כן להפך מזה טובה מרבה להמאמין בצדיקים ותלמידיהם שהם התלמידי חכמים האמתיים, אין מפה בעולם בגוף ונפש שלא יהיה לה רפואה על ידם... שהם יודעים לדרש את התורה ולפרש ולבאר כל הדרכים והעצות והנתיבות והתחבולות שצריך כל אדם שבעולם הרועה לגשת אל הקדוש באפן שיוכל כל אחד לקבל רפואה לכל מיני חלי הנפש והגוף שבעולם." 5

ז. אי אפשר להאדם לבא לבחינת למעלה מהזמן שהוא שלמות הדעת עד שיעבר תחלה תחת הזמן שהוא בחינת העדר הדעת, ויתנסה ויצטרך שם ויזכה לקדש עצמו כראוי, אז יזכה על ידי הזמן דיקא לעלות ולהפיל בבחינת למעלה מהזמן. (ד - ג)

ח. על ידי מצות מילה זוכין לבטל הזמן ולהפיל בבחינת למעלה מהזמן. (ד - ד)

ט. מי שזוכה לדעת שלם שעל ידי זה נתבטל הזמן הוא זוכה לזכרון ואין לו שכחה. (ד - ד)

י. הנעור בלילה נצול מפרת. (ד - ד)

יא. עקר התשובה על פגם הברית הוא על ידי התקשרות והתקרבות לצדיקים אמתיים. (ד - ה)

יב. הצדיק שקדש עצמו גם במתן לו איזי לפי קדשתו כן בטל גם קלפת גנה. (ד - ה)

יג. הצדיקים האמתיים מחזקין אמונתנו על ידי שמסבירין לנו בשכלם הנפלא והנורא, שמצמצמין אותו באפלים ורבות צמצומים עד שמסבירין לנו ומבירין לנו שאין לנו שום שכל, והחכמה רחוקה ממנו מאד מאד. (ד - ד)

"אנו צריכין לידע שאין לנו שום שכל כמו שאנו רואין בחוש. ולקשר עצמנו באמונה ולסמך על דברי הצדיקים האמתיים להאמין בכל דבריהם הנאמרים באמת."

יד. עקר העמל והעבודות הוא תחת השמש והזמן וכל זה מחמת שטות וחסרון הדעת שמחמת זה נגדל הזמן אצלו ביותר, עד שנדמה לו פאלו הזמן של ימי חיינו ארבים וקבועים כאלו יתממה בזה העולם תמיד חס ושלום, וחושב מחשבות בכל עת לעשות לו מעמד פרנסה ונעשירות, ולבנות לו בתים ובנינים וכלים וכו'. וטרוד בזה תמיד ומתנגע עצמו בגיעות וטרחות גדולות ונעבודות קשות כאלו היה עבד משעבד נמכר לאיזה אדון. (ד - י"ב)

"על כן בודאי מי שחס על עצמו ומסתכל על זה בעין האמת לאמתו בודאי לא יעשה לעצמו שום קביעות כלל בעסקי העולם הזה, ואינו חושב כלל מיום לחברו, כמו שכתוב, אל תצר צרת מחר וכו'. ואפלו מה שמכרח לעשות עסק בשביל פרנסה הוא עושה רק בדרך עראי ובהעברה בעלמא שלא בדרך קביעות כלל. וכמו שאמרו, עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי. ואינו מחליף חס ושלום, עולם עומד בעולם עובר."

לעשות תורות תפילות

ובכן יהי רצון מלפניך ה' אלקינו, שתטע ותקבע אמונתך הקדושה בלבנו ובלב כל עמך בית ישראל. ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות באמת לאמתו. ונזכה להאמין באמת בחכמים אמתיים דקדושה, ולהתקרב אליהם ולהתאבק בעפר רגליהם, ולשתות בצמא את דבריהם, ולילך בכל הדרך אשר יורו אותנו. ולא נסור מדבריהם ימין ושמאל. ותצילני מהתנגדות שלא ימצא בי ובזרעי ובכל זרע עמך בית ישראל, שום צד התנגדות לשום חכם אמתי דקדושה. ולא נגד שום אדם כשר שבעולם. מכל שכן שלא אזלזל בהם חס ושלום. רק אזכה לקים דברי הצדיקים והחכמים אמתיים, ולאחז בדרכיהם ולהאמין בהם באמונה שלמה באמת. וכל מה שפגמתי באמונת חכמים מנעורי עד היום הזה, וזלזלתי בכבודם... אנה ה' ברחמיך הרבים תמחל ותסלח ותכפר לי ולכל עמך בית ישראל על כל הפגמים האלה שפגמנו באמונת חכמים הקדושים, כי אתה יודע את תעלומות לבבנו כי לא במרד ובמעל פגמנו בזה, כי אם מחמת עכירת דעתנו ומיעוט ידיעתנו (לקו"ת - נ"ז)

לחדד את השכל / על התורות הנלמדות בעמוד היומי

על ידי מה העולם מתעורר לתשובה מאהבה?

תשובה משבוע שעבר: פירוש הפסוק "אשרין ארץ ששלכן בן חורין" הוא שאסור להשתמש במלכותו וכוח ההשפעה שיש לו לצורכי עצמו ומילוי תאוותיו, רק שהמלכות תהיה אצלו בבחינת "בן חורין".

ספירת העומר

"אף על פי שבאמת צריכין לזרוז ולמהר מאד מאד להמלט על נפשו, ובפרט מי שכבר נכשל ונלכד במה שנלכד, רחמנא לצלן, אף על פי כן אי אי אפשר לדחק את השעה, וצריכין להמתין ולהמתין עד ישקיף וירא השם משמים, אבל אף על פי כן גם בתוך זמן ההמתנה וההשיה אסור להסיח דעתו מזה, רק ליחל ולקוות ולצפות ולמנות ולספר הימים ולכסף ולהשתוקק בכל עת, מתי יזכה ליום ישועת נפשו בשלמות.

וזה בחינת ספירה, שאין אנו עושין שום דבר, רק אנו סופרין הימים והשבועות, ובה ממשכין על עצמנו קדושת קבלת התורה מחדש בכל שנה, הינו על ידי בחינה זו הנ"ל שאנו רוצים וחפצים ומשתוקקים לקבל את התורה, וכפי רצוננו ותשוקתנו החזקה בודאי היינו חפצים לקבלה בזריזות תכף ומיד, אך באמת אי אפשר לדחק את השעה, וההכרח להמתין עד יום החמשים, אבל אף על פי כן גם לעת עתה אסור לשכח ולהסיח דעתו מזה, חס ושלוש, שזה בחינת מה שסופרין הימים, כי הספירה מורה על גודל עצם עצם התשוקה והגעגועים, והגעגועים, כמו מי שמתגעגע וחושק לאיזה דבר, אזי הדרך שסופר הימים עד שישגיג תשוקתו, כמו כן אנו סופרין ומונין הימים והשבועות, שזה מורה על עצם התשוקה והרצון החזק שיש לנו לקבלת התורה. ועל כן באמת נוהגין כל ישראל לקיים מצות ספירת העמר בהתעוררות גדול ובתשוקה גדולה להשם יתברך... ועל ידי זה זוכין לקבלת התורה".

(עצות ישרות)

אחר כך היינו אצלו בחג השבועות ואמר אז תורה נפלאה על פסוק וביום הביכורים בסימן נ"ו, המתחלת כי יש בכל אחד ממשאל בחינת מלכות. אחר שאמר התורה הנ"ל ויש מדבר מענין בחינת מלכות שיש בכל אחד ממשאל וכו' ויש מלכות באתגלגא ובאתכסא וכו' ויש אחד שאף על פי שבאתגלגא אין לו שום ממשלה אף על פי כן באתכסא וכו'. אחר כך אמר בפרוש על עצמו לכה נדמה שאין לי ממשלה כי אם עליכם, באמת אני מושל אפלו על כל צדיקי הדור רק שהוא באתכסא:

(חיי מוהר"ן - כ"ד)

כי גם כל השליחות וכל השטאפעטיו וכל המלאכות והעסקים שבעולם הכל באשר לכל הוא רק בשביל התכלית הנצחי, כי בכל מקום מקטר ומגש לשמי אפלו וכו' כמו שאמרנו רבותינו זכרונם לברכה ושאפלו בהסתרה שבתוך הסתרה שבאה על ידי רבוי עוונות ממש רחמנא ליצלן גם שם נעלם השם יתברך שהוא התורה, אדרבא שם דיקא מסתור תורת ה' ממש כמו שכתוב בסימן נ"ו עין שם היטב, ואם שאין מי שגבין זאת מכל שכן אנהנו. אף על פי כן אשרינו שאנו מאמינים על כל פנים בזה, כי גדול ה' ומקלל מאד ולגדלתו אין חקר.

(עלים לתרופה - מכתב שע"ג)

תורה ס' - פתח רבי שמעון

אחר שמסר התורה פתח רבי שמעון בלקוטי א' סימן ס' אמר שהיתה חתנה לפה [סע גיווען אשיין חתנקלע] והיה ראוי לבקש השם יתברך עם הפמליא של מעלה על החתנה. אמרתי לו בודאי היה בכאן. השיב מן הסתם:

אמר המעתיק שמעתי שאמר אז לאנשי שלומנו שהיה יכול להחזיק אותם בענין אמירת התורה הנ"ל שלשה ימים ושלשה לילות ולא ידעו בין יום ללילה כלל, כמובא בהר הקדוש וכו'.

(חיי מוהר"ן - שני"ו)

בשנת תקס"ז אחר שהתחיל בסוף שנת תקס"ו לספר ספורי מעשיות וכו' אז אמר בראש השנה התורה פתח רבי שמעון ואמר עת לעשות לה' וכו' (לקוטי מוהר"ן סימן ס') ויש מדבר מספורי מעשיות שעל ידי זה מעוררין מהשנה וכו' גם שם מדבר מענין עשירות שצריכין הצדיקים להתבוננות וכו' ומבאר שם שהעשירות הוא בשלש בחינות שצריכין להשליש מעותיו שליש בקרקע וכו' ואז שלח למזיבוי' וקנה החניות שם וכו':

(ימי מוהרנ"ת - י"ב)

מעשה של בת מלך המסימת בהר של זהב ומגדל של מרגלית הנדפסה בספורי מעשיות ספור א' לדעתנו שגת על התורה המתחלת פתח רבי שמעון בלקוטי א' סימן ס'.

(חיי מוהר"ן - צ"ד)

סיפור

דרור יקרא

והצדיק הלך לדרכו. כאשר שב הצדיק ר' זושא לביתו, שח לאחיו הק' ר' אלימלך את המעשה אשר קרהו באותו המלון. ברבות הימים ישבו שני האחים הקדושים לסעודה בצותא חדא. הצדיק ר' זושא היה לאחר נטילת ידיים וברכת "אשר קדשנו" ובעת שניגב ידיו קודם ברכת "המוציא" בא עני ועמד בפתח. רמז ר' זושא לר' אלימלך על העני... ולאחר ברכת "המוציא" שאל הצדיק ר' אלימלך את אחיו ר' זושא מה פשר הרמיזה שרמז על העני? ענה ר' זושא: "זהו בעל-הבית של המלון שהכני מכות אכזריות" פנה ר' זושא לעני ושאלו: "הן ידוע לי שהיית איש עשיר ומה ארע לך שהגעת למצב שפל זה שהינד מחזר על הפתחים?" סיפר העני בקול שפוף כי כל נכסיו ורכושו נשרפו ועלו באש והוא נשאר ריקם מכל, משוטט לבקש לחם---

(עפ"י "סיפורים נוראים")

והציפורים - אינן. ידו של מי היתה בדבר? מי העיז לעשות לי דבר שכזה? הלך הלוך וחקור את בני הבית. אי-מי לחש לאזנו: "הרי מתאכסן פה אדם אחד, שלדעתנו הוא בכלל משוגע, מן-הסתם הוא המעולל שאתה מחפשי" פנה בעל הבית לר' זושא ללא שמץ של דרך-ארץ ויראה ושאלו בעזות: "אתה המשוגע, איך מלאך ליבך לעשות את המעשה הרע הזה, להבריח את הציפורים ששילמתי עבורם ממון הרבה?" ענה הצדיק: "כתיב ורחמיו על כל מעשיו וכמרו רחמי להוציאם ממשגרותם" אולם בעל-הבית החל להכות את הצדיק הקדוש מכות אכזריות---

סיים בעל הבית לפרוק את זעמו הבלתי מרוסן והצדיק פתח ואמר לו "תדע לך שאני הולך מעיר לעיר לקבץ מעות לפדיון שבויים, והנה משכורתך תהיה - שתהיה מחוסר לחם"

הצדיק הקדוש ר' זושא מאניפולי מכתת היה את רגליו לקבץ מעות עבור מצות פדיון שבויים. באחד מימי נדודיו התאכסן במלון-אורחים שבעליו היה יהודי אמיד. באחת מפינות הבית צדה עינו של הצדיק כלוב שבתוכו כמה ציפורים שהיו ניצודות שם ללא יכולת לצאת, והלא טבען של ציפורים הוא לקרא-דרור ולשאת כנף במרחבי התכלת האינוסופיים כשהן חופשיות ומשחררות. נכמרו רחמי הצדיק על בעלות-הכנף הלכודות בשבי וחשב, אני מכתת רגלי להשיג מעות עבור פדיון שבויים והנה, לפני הזדמנות שיש בה בודאי גם פדיון שבויים גדול, להתיר הציפורים ממאסרן. ללא שהיות פתח הצדיק ר' זושא את הכלוב ושחרר את הציפורים לחופשי בחמלתו הרבה. לא עבר זמן רב עד שהתגלה דבר שחרורן לבעל הבית. לפליאתו הרבה ראה את הכלוב פתוח

אייר - אויב ישובו יבשו רגע

אייר - זמן רפואת הנפש

בימים אלו, החקירה עלינו מוטלת להסיר הסיבות שגורמות לקוץ מכאוב וסילון ממאיר להתעות לנשמתינו, אשר מגיע שרשנו למחצב קודש חוצבנו, ואמרו כי ימים אלו מיוחדים הם, כמו שאמרו הטבעיים, **כי ימי אייר, והן מפסחא לעצרתא** (כן להדיא בשבת קמז: כולחו שקייני [משקין לרפואה רשיין] מדיבחה עד עצרתא מעלי, וכן עוד כה"ג פסחים מ"ב ע"ב), **עלולים לרפואת הגוף, והרפואה תועיל מאוד יותר ויותר משארי ימים.**

כן ימים אלו עלולים לחולי נפש, והתשובה יותר מועילה מכל ימים, דהיינו בתיקון גדדים, והעיקר בתשובה להרחיק המותרות, כי כל גורם עוונות הוא מותרות בתענוגים, מותרות בבגדים, וכאשר אמרתי כמה פעמים, 'פת של שחרית וקיתון של מים מציל מכל מחלה ומן מזיקין': הכונה הסתפקות, שלא יבקש אדם מעדנים ותענוגות בני אדם, ברבורים ובשר שמן ויין רקח עסיס רמונים, כי זה מביא לידי מחלה וצער ודאגה ויגון ותוגה, ומזיקים שולטים בו, כי הוא מלא פשע וחבר לאיש משחית, אבל המרגיל עצמו לאכול לחם ומים, ובוה יהיה די סיפוקו, וזה יאכל בבקר בבקר לסעוד הלב ולחזק כחו, ואז יצא אדם לפעלו עבודת הקודש, ויהיה **טוב לגופו, בריא אולם, לא ירגיש בשום חולי, ויהיה טוב לנשמתו.**

(יערות דבש - חלק ראשון - דרוש ו)

צירוף של ר"ח אייר מורה על הדעת

צירוף של ראש חודש אייר וראש חודש מרחשון מורים על הדעת, ונתכשרו חודשים אלו להשיג דעת התורה יותר מבשאר חודשים. **והיה זאת להם לאות אם נתוסף להם דעת יותר ומחדשין חידושין דאורייתא יותר מבשאר חודשים אז ידעו שהשיגו בהחג הקדושות העליונות.**

(מאור ושמש - שמיני)

אייר גימטריא טוהר

"אייר" גימטריא "טוהר" עם הכולל. לזה הוא בימי הספירה, ימי טוהר, 'חושבנא לדכיותא', וכל החודש הוא ימי הטוהר, וגם לפניו ולאחריו.

ובסדר הדגלים שייך החודש הוא ליששכר. "יששכר" גימטריא "שיש טהור". "יששכר" גימטריא ב' פעמים "קדושה". אין קדושה אלא פרישות מהבלי עולם הזה לאהלי תורה הקדושה, וכאילו פורש ממיתה לחיים. ובחינת "שיש" בבחינת שי למורא מצדינו, כי אם ליראה את ה', על ידי זה זוכים לאהבה עליונה, להנחיל אוהבי יש. ובחינת יראה, **"אייר" גימטריא "היראה",** וכתבי: 'יראיך יראוני וישמחו', באהבה, שזוכים אליה כנ"ל, ולישרי לב שמחה: (חזון למועד)

באייר יש כח לכל הרפואות

ואזי היא בחינת "אָרְץ נְתַנָּה יְבוּלָה" שְׁנוֹתְנָת כְּחוֹתֶיהָ לְכָל יְבוּל הָאָרֶץ, וְאִזִּי יֵשׁ כֹּחַ לְכָל הָרְפוּאוֹת, וְעַל כֵּן אוֹתוֹת אֵייר רֵאשֵׁי תְבוֹת אֵיבֵי יְשׁוּבוּ יְבֹשׁוּ רָגַע: כי אזי הם כל הרפואות שהם בחינת שלום, בחינת ארץ נתנה יבולה... גם כל הרפואות באין מן הארץ, ועל כן בעת שהארץ נותנת יבולה, שנותנת כח בכל האילנות והצמחים, **דְּהֵינּוּ בְּזִמְנֵי הַחֲנִיטָה שֶׁהוּא בְּחֹדֶשׁ אֵייר אִזִּי יֵשׁ כֹּחַ יוֹתֵר בְּכָל הָרְפוּאוֹת כִּי אִזִּי נּוֹתְנָת הָאָרֶץ בְּהֵם כֹּחַ. אֲבָל בְּזִמְנֵי אַחַר, אֲפִלּוּ אִם יִקְחוּ אוֹתָן הָרְפוּאוֹת בְּעֶצְמָן, אֵין לָהֶם זֶה הַכֹּחַ וְעַל כֵּן לֹקְחִין רְפוּאוֹת בְּחֹדֶשׁ אֵייר שֶׁהוּא (מאלי):**

(ליקוטי מוהר"ן - תורה רע"ז)

זריחת התגלות האמונה

וזהו גם כן בחינת תקופה הראשונה שהוא **תְּקוּפַת נִיסָן שֶׁכָּלוּל מִשְׁלֹשֶׁה חֲדָשִׁים, שֶׁהֵם, נִיסָן, אֵייר, סִינּוֹן, שֶׁבָּהֶם עֶקֶר זְרִיחַת וְהַתְּגִלוֹת הָאֱמוּנָה שֶׁהַתְּחִיל הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ לְגִלוֹת וְלְהֵאִיר בְּנוֹ בְּהֵאֲרָה גְדוֹלָה בְּנִיסָן עַל יְדֵי הָאוֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים וְהַתְּגִלוֹת נִפְלָא בְּפֶסַח בִּיצִיאַת מִצְרַיִם,**

ואחר כך סופרים מ"ט זמי הספירה שהם הקנה לקבלת התורה, שהם כנגד מ"ט אותיות שבקריאת שמע, שהם כנגד מ"ט אותיות השבטים. ואחר כך זוכין בסיון, בחדש השלישי, לקבל התורה בשבועות שהיא עקר התגלות האמונה, כמו שכתוב: **"אנכי ה' אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים וכו'".** נמצא, שעקר התגלות האמונה הוא בבחינת דגל מחנה יהודה ובשלש חודשים הראשונים, שבהם יציאת מצרים וקבלת התורה, ומשם מאיר האמונה לכל ישראל ולכל השנה כלה וכנגד זה עקר המשכת האמונה בכל יום בקריאת שמע הוא ברביעי יום הראשון דקרא שהוא שלש שעות הראשונות, שהם כנגד דגל הראשון, שהוא מחנה יהודה וכנגד שלש חודשים הראשונים, שהם ניסן, איר, סיון.

(ליקוטי הלכות או"ח - קריאת שמע - ה)

אייר - בנין יסוד בית המקדש

בשביל זה התחיל שלמה המלך עליו השלום, לבנות יסוד בית המקדש בחודש איר. שכל החדש הזה הוא פלו בימי הספירה, ועל ידי הספירה מתקנין הדמים וזוכין לשלום, ועל כן אז התחיל בנין בית המקדש, שמשם קדשת הבית הכנסת ובית המדרש, שכל קדשתם הוא בבחינת שלום. ובשביל זה נקרא הבית המקדש ספת שלום, כי עקר קדשתו בבחינת שלום:

(ליקוטי הלכות או"ח - בית הכנסת - ד)

ואינו ד' ירחי דשנתא, אדר ניסן אייר סיון. אליו אינו יומין דבחר קב"ה בישראל, ועבד בהון עמהון ניסן. וכנסת ישראל מתעטרא בבעלה, ואתקריבת בהדיה: (זהר חדש דף צב - ב)

מצינו זמנים ומועדים הנראה בעליל בהם גילוי אלהות כמו יומי ניסן אייר סיון, והם נקראים בחינת יום והבוקר אור (עבודת ישראל)

לקוטי מוהר"ן

תורה נ"ט - היכל הקודש

פעם מזיק לעשירות, וכשהיצר מסית לאדם שיכעוס דע שבזאת השעה ישפיעו לו מלמעלה איזה סכום ממון והיצר רוצה לקלקל זאת השפעה של העשירות...

אבל פשוט עצמו מן הפעס-

יזכה לעשירות ויגדיל שמו ונפשו ויזכה לשם טוב ולהעמיד תלמידים הרבה ולקרב נפשות רבות. לה' יתברך.

(תרי"ט ס"ק ה')

החיים היהודיים בצפת בזמן מלחמת העולם הראשונה, הסבל מהתורכים, שלטון הגרמנים בא", נצחון הבריטים, מכת הארבה, העניות, הדחוקות, ועוד...

את כל זה ועוד תמצאו בספר "ימי שמואל" ב' כרכים של הרה"צ ר' שמואל הורביץ זצ"ל,

המגולל באריכות את סיפור התקרבותו לחסידות ברסלב ואת עולמה הקסום של חסידות ברסלב בארץ ישראל ובאומן.

להשיג בחנויות: ברסלב מאה שערים, עין יעקב ועוד.

פולין ופסבד ראלית 057-3155-466